

Waarom beschermt Justitie

In 1996 werd Chipshol-directeur Peter Poot (kort na het "doodvonnis" van rechter Westenberg) telefonisch bedreigd met "grof geweld" als hij niet direct f 350.000 zou betalen aan een zekere H. In diezelfde periode werden een bloembak, een steen en een molotov-cocktail tegen zijn woning gegooid. Het Openbaar Ministerie ondernam niets tegen de afperser. Chipshol begon noodgedwongen een art. 12 beklagprocedure. De door het Haagse Hof opgeroepen H. kwam bij de zitting niet opdagen. Het Hof deed niets en liet het er bij zitten. H. verdween uit beeld. In mei 2011 (kort na het terugtreden van NMA-topman Kalbfleisch) meldde hij zich opnieuw dreigend. Hij was naar eigen zeggen benaderd door 'derden' die Chipshol niet gunstig gezind zijn. Wéér doet Justitie niets. Net als in de affaires De Kroes, Westenberg, Kalbfleisch, Rueb, Stolk en Demmink. Welke 'derden' sturen een afperser op Chipshol af en krijgen het voor elkaar dat Justitie zich afzijdig houdt?

H. beweerde in de jaren '90 geld van Chipshol te goed te hebben. De destijds van een uitkering levende man begon een kostbare juridische procedure (wie betaalde deze?), die hij verloor. Zijn vordering werd tot tweemaal toe afgewezen. De rechtbank concludeerde daarbij dat hij had gerommeld met een notariële akte.

Nadat H. de eerste procedure had verloren begon het telefonisch en fysiek bedreigen, eerst van mij en daarna van mijn zoon Peter. Laatstgenoemde werd diverse keren gebeld door een onbekende die o.a. zei: "Tijd om te betalen. f 350.000." En "Zo niet, grof geweld." Om zijn woorden kracht bij te zetten werden eerst een bloembak, 2 uur later een baksteen en de volgende dag een molotov-cocktail tegen het huis van Peter gegooid.

Die deed daar aangifte van. Maar het OM weigerde de zaak op te pakken en H. te vervolgen. Ten einde raad begon Chipshol een art. 12 beklagprocedure. Bij de zitting kwam de door het Haagse Hof opgeroepen man niet opdagen: minachting van het Hof, zouden ze in de VS zeggen om er vervolgens een forse straf tegenaan te gooien. Maar het Hof in Den Haag deed niets en wees een verzoek tot vervolging af. Tot grote tevredenheid van de afperser die zich in De Telegraaf van 6 augustus 1996 liet interviewen. Hij gaf trots aan dat 'de politie niet bij mij aan de deur is geweest. Ze hebben zelfs nog niet eens de moeite genomen om eens te bellen' (Telegraaf 06-08-1996). Chipshol was toen al verbijsterd over de argwaan wekkende passiviteit van het OM. Hoe was het in hemelsnaam mogelijk dat hij niet werd vervolgd?

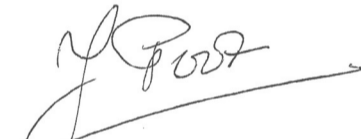
Vijftien jaar later, op 4 mei 2011, meldde H. zich per e-mail plotseling weer met dreigende taal bij Chipshol: 'Ik ben er vanuit gegaan nadien nimmer meer van u te horen noch u van mij. Evenwel blijkt nu dat derden – kennelijk u niet helemaal gunstig gezind – daar anders over denken. Blijkbaar heeft iemand voldoende moeite genomen mij na al die jaren te traceren en te benaderen.' Opmerkelijk, vijftien jaar na dato, onmiddellijk na het ontslag van NMA-topman Kalbfleisch, pakte de afperser de draad weer op. Ten opzichte van 1996 was er één belangrijk verschil: hij erkende nu door 'derden' op het spoor te zijn gezet. Door mensen die Chipshol 'niet helemaal gunstig gezind' zijn. Of zeg maar gerust: helemaal niet gezind. Zo ging hij door waar hij in 1996 gebleven was: hij eiste geld en dreigde Poot in de media te belasteren. Om de druk verder op te voeren, lanceerde hij tevens een website. Opnieuw deed Chipshol aangifte wegens afdreiging, laster en/of smaad. En opnieuw weigerde het OM die in behandeling te nemen. Zoals het OM ook niet uit wenst te zoeken wie er behalve H. bij de zaak betrokken zijn, welke 'derden', die hem aansturen, Chipshol niet helemaal gunstig gezind zijn. Dat de aangifte terzijde werd geschoven (zelfs zonder dat er enig contact met Chipshol heeft plaatsgevonden) is veelzeggend en verontrustend.

Het is een patroon dat, naar te vrezen valt, past in een groter geheel. Een geheel waarin ook het na twee jaar nog steeds niet vervolgen van de liegende Chipshol-rechter Westenberg past. En het niets ondernemen tegen de vanwege de Chipshol-zaak vertrokken NMA-baas Kalbfleisch. Of de vrijbrief van nota bene het OM waarmee de veroordeelde Eddie de Kroes, zakenvriend van Harry van Andel, uit de gevangenis kon blijven. En het nooit vervolgen van de pedofiele Haagse rechters Rueb en Stolk, met als gevolg dat 3 meisjes werden vermoord. En niet te vergeten het stelselmatig weigeren van onderzoek naar de van pedopraktijken beschuldigde topambtenaar Demmink van Justitie.

Tegen al deze mensen werd/wordt willens en wetens niets ondernomen. Vertragingsacties zijn aan de orde van de dag. De Staat der Nederlanden weigert de stal uit te mesten en intimideert klokkenluiders die dat wél graag willen. Zoals de Haagse griffier die het wangedrag van Kalbfleisch blootlegde. En daarna op subtiele wijze de mededeling kreeg dat zij door toedoen van derden die haar ongetwijfeld niet helemaal gunstig gezind zijn, zomaar onder de Haagse tram zou kunnen belanden.

Ik voorspel u dat Justitie op korte termijn met het bericht zal komen dat na het horen van 30 getuigen (om er zeker van te zijn dat er genoeg tegenstrijdige verklaringen konden worden opgetekend) tegen de voormalige rechters Westenberg en Kalbfleisch "géén vervolging zal worden ingesteld omdat niet onomstotelijk vast is komen te staan dat zij opzettelijk fout hebben gehandeld". De beerput is te groot, alles moet in de doofpot.

Crans, 17 januari 2012

drs. J. Poot (13/08/1924), oprichter Chipshol-groep (1986) en Eurowoningen (1960)

Reageer op deze advertentie en bestel gratis de boeken van Drs. J. Poot op schipholwanbeleid.nl

Waarom beschermt Justitie zelfs foute rechters?

Ter gelegenheid van haar 80e verjaardag werd schrijfster Yvonne Keuls onlangs geïnterviewd door EenVandaag. Onder meer over haar boek 'Annie Berber en het verdriet van een tedere crimineel'. Daarin beschrijft zij hoe een Haagse rechter (Rueb) zich vergreep aan jongens. In EenVandaag toont Keuls zich woedend over 'de godvergeten arrogantie' binnen de Haagse rechtbank en over 'de lafheid van politici en Justitie'. Terwijl nota bene in het Haagse Paleis van Justitie pedo-pornofoto's werden gemaakt, keken de machthebbers de andere kant op. En werd niet Rueb, maar Keuls belasterd en bedreigd. Waar kennen we dat patroon van omkering ook alweer van??

Wijlen rechter Rueb, vertelt Keuls in EenVandaag, kon 'zijn handen niet thuis houden' en 'liet gewoon met een dienstauto van Justitie kindertjes ophalen waar hem het welgevallig oog op was gevallen'. De schrijfster kaartte de zaak in 1985 in haar boek aan en bleef er daarna voortdurend op hameren dat helemaal niemand ingreep.

In Vrij Nederland vertelde Keuls in mei 2010 nog dat de pedofiele praktijken van Rueb 'algemeen bekend waren bij de Haagse rechtbank, maar ze lieten hem veertien jaar gewoon zijn gang gaan. Het was één groot complot'. Dat gebeurde in een volgens Keuls 'ziek klimaat'. In dat klimaat bezondigde, zo bleek later, ook een andere Haagse rechter (Stolk) zich aan hetzelfde misdrijf. Hij 'beschermd' Koos H en was mede verantwoordelijk voor de dood van drie meisjes. Na het verschijnen van haar boek is Keuls bedreigd en belasterd. Aangiftes tegen Rueb werden geseponeerd. De beerput en doofpot bleef gesloten. Door toedoen van wie?

Van 1986 tot 2003 werkte de als gevolg van zijn wangedrag in de Chipshol-zaak gevallen NMA-baas Kalbfleisch bij de rechtbank Den Haag. Zo ook liegende rechter Westenberg, van 1985 (aanvankelijk zelfs direct onder Stolk) tot zijn smadelijke aftocht in 2009. Wat wisten deze twee prominenten gedurende hun lange periode bij de 'zieke' Haagse rechtbank van deze en andere zaken? Hebben zij er hun mond open over gedaan of vielen/vallen zij onder de door Keuls gesignaleerde 'lafheid van politici

en Justitie'? Saillant: als lid van de commissie Deetman die het misbruik binnen de R.K. Kerk onderzocht, bleef Kalbfleisch volledig buiten beeld.

Keuls kaartte de Haagse zaak aan en werd meteen geïntimideerd. Een inmiddels bekend patroon. De Haagse griffier die de misdragingen van Kalbfleisch en Westenberg openbaarde onderging eenzelfde lot. En wie in alle redelijkheid en rust om een onderzoek naar aanhoudende pedo-beschuldigingen jegens Justitie-topman Demmink vraagt, wordt geheel genegeerd. Terwijl serieus onderzoek door Justitie naar de Haagse rechters Westenberg, Rueb, Stolk en Kalbfleisch niet van de grond komt en willens en wetens wordt getraineed.

Er is in al die tijd niets veranderd. Yvonne Keuls heeft gelijk. Net als in de jaren '80 kijken politici en Justitie nog steeds laf de andere kant op als het wangedrag van schurken in jurken in een toga wordt aangekaart. De beerput mag blijkbaar onder geen beding worden geopend.

